Ao. 1856. Donderdag

No. 92. 31 Julij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 30 *Julij* 1856.

Van wege den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan den slaaf *Louis*, geboren in 1830, zoon van *Jacquelina*, toebehoord hebbende aan plantaadje *Marienburg*, divisie *beneden Commewijne*.

2o. Aan de slavin *Jaba*, geboren in 1840, dochter van *Julia*, toebehoord hebbende aan plantaadje *Visserszorg*, divisie *beneden Commewijne*.

3o. Aan den slaaf *Mentor*, geboren in 1819, zoon van *L. M. Westerbroek*, toebehoord hebbende aan J. F. Werges.

4o. Aan den slaaf *Frederik*, geboren in 1828, zoon van *Saratje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. C. de Normandie s'Jacob.

5o. Aan de slavin *Celestina*, geboren in 1832, dochter van *Cornelia*, toebehoord hebbende aan B. Guilmin (nu boedel)

en 6o. Aan het slavenkind *Wilhelmina*, geboren in 1843, dochter van *Jetta*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *la Rencontre*, divisie *Para*;

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Louis Bern*.
2o. *Cornelia Test*.
3o. *Johannes Mentor Westerbroek*.
4o. *Lodewijk Frederik de Normand*.
5o. *Anna Celestina Mingil*.
en 6o. *Johanna Wilhelmina Boucke*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Transporten.

(9652) Den 28sten Julij 1856. J. W. Engelbrecht qq. F. Mazer aan H. F. G. van den IJver, van het Huis verdeeld in *drie* Kamers, staande op het Erf aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 124, O. W. La. D No. 95.

Idem, A. Salomons, Vendumeester, aan G. Weigle, voor hare minderjarige kinderen met namen J. J. H. J. en W. A. Weigle, van het Huis en Erf, op den Hoek van de *Joode Breede* en *Maagden straten*, N. W. La. C No. 23a. | *b*., O. W. La. C. No. 130.

Paramaribo, *den* 28 *Julij* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(10479) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* als beheerende den Boedel J. G. Weijne, benevens den mede-ondergeteekende, zullen over *een* jaar en *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Den blooten Grond *HAAST U LANGZAAM*, gelegen aan de rivier *boven Saramakka*, ter linkerhand in het afvaren; aankomende voor de *helft* den opgemelden boedel, E. W. Voltman en den uitlandigen J. H. Voltman, ieder voor *een kwart* aandeel.

Paramaribo, *den* 30 *Julij* 1856.

De Curator voornoemd,
CHS. LIONARONS.
F. G. BERTELSMANN qq.

Op aanstaanden Zaturdag den 2n. Augustus, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone Excercitie met de *BRANDSPUITEN* plaats vinden; zullende de Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en verdere Werkslieden, ten *half zes* ure present moeten zijn, aan het lokaal der Spuit, waartoe zij behooren.

Paramaribo, *den* 30 *Julij* 1856.

De Opper-Brandmeester,
H. G. ROUX.

Benoodigd voor de Gouvernements Plantage *Catharina Sophia*:

2000 loopende voet **P. P. PLANKEN** 1½ duim.
5000 dito dito **W. P. DITO** 1 dm.
25 □ voet **PLATLOOD.**

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie wordt geligt op DONDERDAG den 31n. dezer, des voormiddags te 10 ure.

De Beheerder der Gouvernements-Plantage voornoemd,
WM. HUMPHREIJS.

De *COMMISSIE* benoemd bij resolutie van Z. E. den Heer Gouverneur van 30 Mei ll. No. 662, ten einde hare beste pogingen aan te wenden tot aanmoediging van de Ingezetenen dezer kolonie, om Voorwerpen in te zenden voor de *Landbouwkundige Tentoonstelling*, welke in het jaar 1857 te PARIJS zal gehouden worden, — heeft de eer bij deze alle medeburgers en ingezetenen ten vriendelijkste uit te noodigen, om deze zaak wel ter harte te willen nemen en ieder naar zijn vermogen te willen medewerken, om niet alleen voortbrengselen van den *Landbouw* in dit gewest, maar ook alle *Werktuigen*, die daartoe gebezigd worden en in eenig opzigt tot nut en voordeel kunnen strekken, bijeen te brengen en daardoor tot de meerdere bekendheid van den vreemde met de belangrijkheid dezer volkplanting, bij te dragen.

Daartoe verzoekt de *COMMISSIE*, dat de Voorwerpen *vóór* of op *ultimo Februarij* 1857, ten huize van het *Lid der Commissie* A. WILDEBOER, worden bezorgd, vergezeld van eene schriftelijke opgave, behelzende den naam van den inzender en diens woonplaats, den naam, de eigenschap, en het gebruik van het ingezondene, met zoodanige inlichtingen, als de zaak medebrengt.

Mogt er eenige verdere opheldering of aanwijzing verlangd worden, zoo is ieder der ondergeteekenden bereid die te geven.

Paramaribo, *den* 28 *Julij* 1856.

A. WILDEBOER.
J. FROUIN.
D. DANJON.
J. M. A. NEUMANN.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Te Rotterdam werd op den 14 Junij ll. eene voor de zeevarenden hoogst belangrijke inrigting geopend. Wij lezen daaromtrent in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* het volgende:

Opening van het Zeemanshuis.

Het Zeemanshuis aan het Tweede Nieuwe Werk alhier volbouwd zijnde, waren de deelhebbers te zamen geroepen, om dat gebouw te bezigtigen; de uitkomsten van het geldelijk beheer aan te hooren en de ontblooting van het standbeeld van *de Ruyter* bij te wonen. Z. K. H. Prins *Hendrik*, beschermheer van deze instelling, en die zich altijd laat vinden daar, waar de belangen van den zeemanstand bevorderd kunnen worden, had het verlangen te kennen gegeven, die vergadering bij te wonen. Ten ongeveer 6 ure was de verblijfzaal van het gesticht met aandeelhebbers gevuld. Na in het Yacht-Club gebouw het diner te hebben gebruikt, Z. K. H. door het bestuur van het Matrozenhuis aangeboden, verscheen de Prins, omringd van het bestuur der instelling en eenige autoriteiten. Na eenige pligtpleging en verwelkoming van den Prins door eene deputatie uit het gemeentebestuur, enz., werden de aanwezigen, bij monde van den voorzitter, den heer *P. H. Tromp*, uitgenoodigd het gebouw te gaan bezigtigen; het bestuur zou zich verspreiden, om

daar, waar het noodig mogt wezen, inlichtingen te geven.

Gedurende ruim 3 kwartier uurs werd nu dit kolossale en magnifieke gebouw in alle rigtingen doorkruisd. Niets dan lof had, ieder als om strijd, wegens de eenvoudigheid, netheid, luchtigheid en het doeltreffende der inrigting.

Om den lezer in staat te stellen zich een oppervlakkig denkbeeld van deze hoogst belangrijke instelling te kunnen vormen, wagen wij het, deze korte opgaaf van hetgeen men daar aantreft, te laten volgen:

Behalve de kelders, die men moet zien om hunne doelmatigheid en soliditeit te beoordeelen, vindt men op den beganen grond, twee hoofdingangen, als aan de zijde der Berghaven en aan die der dwarsstraat; vervolgens ruime en luchtige vestibules, portiers- en spreekkamers, leeskamer, ruime verblijfzaal, rondom met tafeltjes en stoelen bezet; de eetzaal, keuken met provisie- en broodkamers, bergplaatsen ens.

Wijders op de 1e. verdieping: bestuurders en ziekenkamers, directeurswoning, groote leeszaal, dienstbodenkamers en 25 matrozen vertrekken, die allen (zoo als er nu één tot model was toegerust) zullen bevatten: een ijzeren krib, tafeltje met twee stoelen, gaslicht, waschtoestel, en andere benoodigdheden, ten slotte een badkamer ens.

De 2e. verdieping bevat ruimte voor nog 48 matrozen of dienstbodenkamers, doch men heeft die verdieping onbebouwd gelaten om haar later naar gelang van het getal gasten in te rigten. Terugkeerende tot den beganen grond, moeten wij nog melding maken van eene doelmatige perspomp, die het water naar den zolder voert en van waar men het door het geheele gebouw, door op verschillende plaatsen aangebragte fonteinen, kan bekomen. Hoe aangenaam en nuttig dit is, behoeft geen betoog. Het gebouw wordt eindelijk, blijkens mededeeling van den voorzitter, door 180 gaspitten verlicht.

Op een gegeven teeken verzamelden de aanwezigen zich in de ruime eetzaal en nadat de Prins en de commissie van bestuur hadden plaats genomen, heette de voorzitter namens den beschermheer en het bestuur allen van harte *welkom! welkom!* in het gebouw aan den zeemansstand gewijd en dat hij hoopte, dat door hen die het bezigtigd hadden, doelmatig zou bevonden zijn. Alles wat naar pracht zweemde, had men geweerd en zou men blijven weren, maar het oog er op houden, dat het gebouw bestemd is om den zeeman, voor zijn zuur verworven loon, genot te verschaffen en hem schadeloos te stellen voor de groote gevaren en opofferingen, die hij zich moet getroosten.

Na deze welsprekende inleiding, waaraan de vergadering haar luiden bijval schonk, gaf de voorzitter verslag van het geldelijk beheer. De uitkomsten daarvan waren kortelijk aldus: ontvangsten van aandeelen, giften, renten van belegd kapitaal enz. *f* 81,089.18; de uitgaven hadden (incl. aanneemingssom, plans, teekeningen, premiën, extra werkzaamheden, enz.) *f* 78,708 bedragen, zoodat er, na nog eenige betalingen, waarvan hij opgaaf deed, in kas was een batig saldo van *f* 2.380.

Melding makende van de geschenken, die bereids aan het gesticht vereerd werden, noemt spreker in de eerste plaats het gemeentebestuur van Rotterdam, dat den grond had afgestaan.

2o. Eene prachtige Nederlandsche vlag, die bereids van het gebouw wapperde, met het wapen dat het bestuur voor de inrigting heeft gekozen en dat bestaat uit een veld van Rotterdamsche kleuren, waarop weder in een wit veld een anker met kabel is geplaatst, zijnde een geschenk van den heer *Leembrugge*.

3o. De stok voor bovengemelde vlag, van de heeren *P. C. de Moor en Zn.*

4o. Eene schilderij van een onbekende, door tusschenkomst van den heer *J. T. Wilkens*.

5o. De geschiedenis van *de Ruiter*, van Brand, van den heer *Wenk*.

6o. Twee bijbels van mevr. de wed. *van Oordt*, geb. *Chabot*, vergezeld van een brief, dien de Voorzitter voorlas, en waaruit de hartelijke belangstelling van deze geachte vrouw in het zedelijk welzijn van den zeemansstand, onverholen doorstraalt.

7o. 50 Bijbels van een onbekende.

8o. 29 Godsdienstige Roomsch Catholieke boeken van een onbekende. Een daverend applaudissement stoorde den Voorzitter in zijne opgaaf.

Voortgaande noemde hij ten slotte

9o. het standbeeld van Michiel Adriaansz. de Ruijter, Neerlands beroemdsten zeeheld, geschonken door de HH. *C. Vlierboom* en *H. van Rijckevorsel*.

Een eindeloos gejuich verhief zich in de zaal, gedurende hetwelk de Voorzitter den kunstenaar die het vervaardigd heeft, den heer *Strackee*, verzocht, om het te ontblooten. Onmiddellijk verdween het omhulsel en het gejuich der menigte vermengde zich met het bulderen van het geschut, waarmede dat plegtige oogenblik door het op stroom liggend fregat *Vooruit* van den reeder *H. van Ryckevorsel*, werd begroet; eene treffende hulde voorwaar gebragt aan den braafsten der helden, die voor bijna twee eeuwen, zijn roemruchtige loopbaan met zijn bloed bezegelde.

Den loop van ons verslag volgende, staan wij nu alleerst stil bij dit schoone standbeeld, want ook ten aanzien van den kunstenaar, wiens naam onafscheidelijk aan de herinnering dezer feestviering en het nu ingewijde gesticht zal blijven, rust op ons eene aangename verpligting. Het is die van erkenning en vermelding der inderdaad buitengewone verdiensten van den vervaardiger van het standbeeld, den heer *Strackee*.

Mag onze stad zich reeds in het beeld van koning *Willem II*; het beeld van *Mercurius* aan de beurs; de borstbeelden in marmer van Z. M. koning *Willem III*, van den geliefden volksdichter *Tollens* en van den onvergetelijken hoogleeraar *des Amorie van der Hoeven*, en even zoo vele meesterwerken van zijne hand verheugen, *Strackee* heeft zich zelf eene onverwelkbare eerekroon gevlochten in het nu onthulde standbeeld van den grooten *de Ruijter*.

Was het eene uitmuntend schoone gedachte het beeld van dien zeeheld in een verblijf voor zeevarenden te plaatsen, *Strakee's* kunst heeft dat denkbeeld op de welsprekendste en indrukwekkendste wijze verwezenlijkt.

Het beeld van meer dan natuurlijke grootte uit een stuk zandsteen vervaardigd, stelt den vlootvoogd voor, staande op het dek van een der zeekasteelen, die eenmaal de grootste magten van Europa voor den heldenmoed der Hollanders deden sidderen en vlieden. De wind speelt door de sierlijke haarlokken, die hoofd en hals, die het schoone, fiksche gelaat omgeven, dat kracht, vasten wil, beradenheid, kalme overtuiging, vertrouwen en godsvrucht, de deugden die den held tevens als mensch versierden in hooge mate uitdrukt.

Met den sterk gespierden regterhand houdt hij den admiraal-staf omsloten, waarmede hij de zijnen tot den aanval aanmoedigt, terwijl de linkerhand aan het zwaard gebragt is, dat reeds in menig roemrijk gevecht zijn trouwe medgezel en helper was. — De kleeding is even sierlijk als eenvoudig en geheel in overeenstemming met het karakter van den held en zijnen tijd.

Wij schroomen geenzins de uitvoering als een der meest gelukkige en verdienstelijke te noemen. De houding van het beeld is vol waardigheid, zeggende wat het zeggen moet, en tevens van eene losheid, gemakkelijkheid en bevalligheid, die de grootste bewondering verdienen.

De details zijn meesterlijk behandeld, en wanneer wij daaruit in de eerste plaats hulde brengen aan de behandeling van hoofd en handen, die inderdaad uitnemend te noemen is, dan moet tevens de grootste lof worden toegekend aan de bewerking van het costuum, zoo in het geheel als in al de onderdeelen.

Ongeacht de fijnste uitvoerigheid is niet in het allerminst te kort gedaan aan het breede, stoute karakter, dat het geheel zoo uitnemend kenmerkt. Eene fraaije trofee van kanonnen, kogels en vlaggen, strekt tot steun van het beeld.

Zoo als wij zeiden, *Strackee* heeft in het standbeeld van *de Ruyter* eene groote overwinning behaald en een waar kunstwerk geleverd. Terwijl hem dit tot de grootste voldoening verstrekt, mag niet alleen onze stad maar het geheele Vaderland zich verheugen in het bezit van eenen kunstenaar, waarop zij inderdaad trotsch mogen zijn; zij zullen hem zeker de welverdiende eer en lof niet outhouden.

Het beeld is geplaatst op een eenvoudig vierkant voetstuk, met het volgende inschrift:

MICHIEL ADRIAANSZ. DE RUIJTER,
GEBOREN TE VLISSINGEN 1607.
MATROOS 1622.
KAPITEIN TER ZEE 1641.
SCHOUT BIJ-NACHT 1641.
VICE ADMIRAAL 1653.
LUITENANT ADMIRAAL 1665.
GESNEUVELD BIJ SYRACUSE 1676.

Eenvoudiger doch zinrijker inschrift tevens had men niet kunnen bedenken. Tusschen de nederigste geboorte en den heldendood voor het Vaderland, leest men in vijf regels de belangwekkendste en roemrijkste levensgeschiedenis. — Niet alleen de kapitein ter zee, maar de matroos kan er uit leeren, wat men door braafheid en vasten wil worden kan.

In de regterzijde van het voetstuk staan de namen gegrift der heeren *C. Vlierboom* en *van Rijckevorsel*, die het beeld aan het Zeemanshuis schonken.

Eere en dank komen hun in de hoogste mate daarvoor toe, die hun ongetwijfeld door allen zullen gebragt worden, welke belangstellen in het zedelijk leven van den voor ons vaderland zoo gewigtigen Zeemansstand.

Ter linkerzijde van het voetstuk is het jaartal 1856 gegrift.

In gevoelvolle termen wees spreker op dat beeld en herinnerde daarbij, wat men door volharding en braafheid kan verkrijgen.

Zich tot de grootmoedige schenkers van dit beeld wendende, gaf hij zijne vreugde te kennen; dat onder ons mannen gevonden worden, die niet alleen moed en lust bezitten, om den bloei van

den handel te bevorderen, maar ook de waarachtige belangen van den zeemansstand ter harte nemen en zich daarvoor opofferingen willen getroosten. Hij bragt hulde aan de schenkers, hulde aan den talentvollen vervaardiger, en voegde daarbij den opregten wensch, dat zij lang getuigen mogten zijn van den bloei dezer schoone inrigting.

Alsnu rigtte spr. zich tot den architect, den heer *van Dam*, die de plannen en teekeningen heeft geleverd en zwaaide hem grooten lof toe voor de schoone en doelmatige plannen; alsmede aan den aannemer, den heer *van Ameide van Duijn*, voor de solide volbrenging van de taak, die hij op zich had genomen.

Aan al deze lofspraken, die wij gaarne onderschrijven, schonk het publiek een luiden bijval.

Vervolgens somde de voorzitter de benoodigdheden op, die nog aangeschaft moesten worden, alvorens het gesticht te kunnen openstellen. Het plan was, om voorloopig logies voor 25 matrozen gereed te doen maken, en, alvorens een directeur en eenige bedienden aan te stellen, de verzekering te vestigen, dat men dat niet minder dan drie jaren zou kunnen volhouden. Daartoe meende het bestuur eene som van 15 a 20 mille noodig te hebben. Men zou daarvoor aandeelen, op het gebouw afgeven, met belofte om er geen gebruik van te maken, dan wanneer de noodzakelijkheid daartoe gebleken was. Spreker wijdde vervolgens uit over het gunstig oordeel, dat door wijlen den vice-admiraal *Rijk* indertijd over het plan geveld was en het uitgedrukte gevoelen van den tegenwoordigen minister van marine, den heer *de Smit van den Broecke*, die het een goed werk, eene weldaad voor de maatschappij had genoemd. Spreker herinnerde ten slotte, dat onlangs was gezegd, „dat als in Frankrijk het woord *eer* werd uitgesproken, de klank daarvan door het geheele rijk trilde.” Spreker gelooft, dat als het woord *hulp* in Rotterdam wordt gehoord, ieder daarvan den indruk gevoelt en niemand op zich laat wachten. Met vertrouwen bood hij de lijst ter teekening aan en rigtte zich allereerst tot Z. K. H. Prins *Hendrik*, met verzoek om HD. naam aan het hoofd te willen plaatsen.

Alvorens hieraan gevolg te geven, vroeg de Prins het woord, en zeide dadelijk aan het verzoek te zullen voldoen, want dat deze inrigting, niet alleen, maar de geheele zeemansstand hem na aan het hart lag. Met warmte en gevoel in stem en gebaren, herinnerde Z. K. H., dat toen hij zijne eerste zeereis ondernam, het weder zeer ongunstig was. Hij herinnert zich de woorden, toen tot Z. K. H. gesproken. Men deed hem namelijk opmerken, welke ellende en gevaren de zeeman heeft door te staan, en drukte hem op het gemoed, zoo veel doenlijk voor hem te zorgen. De Prins zeide veel goeds te zien in de matrozen, in weerwil van hunne zwakke zijde. Van die zwakte werd veel misbruik gemaakt en daarom verheugde hem de daarstelling van dit Matrozen-huis, omdat dit misbruik daardoor verminderen en voor zijne ware belangen gewaakt zal worden. De Prins zeide zeer goed te weten, dat men met groote moeijelijkheden zou te kampen hebben; maar dit verhoogt juist de waarde der goede zaak, die zulke belangrijke vruchten belooft. De verzorging der matrozen in dit gesticht, zou zeer bijdragen om hen niet te doen ontaarden, maar te zorgen, dat Nederlandsche matrozen in den waren zin des woords Nederlanders blijven; zou medewerken, om hen hunne krachten te doen behouden. En nu op het beeld van de *Ruyter* wijzende, riep de prins den Nederlandschen zeeman toe: „volg zijn voorbeeld.” Hij was een braaf zeeman en van zijne vroegste jeugd een sieraad der maatschappij en van zijn stand. De Prins ontboezemde met nadruk den wensch, dat de matrozen in dit gesticht verzorgd, het voorbeeld van dien grooten held mogten volgen. Met een daverend applaudissement hechtte het publiek zijn zegel aan hetgeen de Prins met even veel gevoel als nadruk had gezegd.

Z. K. H. sloot met de verklaring, dat hij gemagtigd was, ook voor zijn doorluchtigen oom, Z. K. H. prins *Frederik* op de aangeboden lijst te teekenen.

Op staanden voet ging de inteekening lijst rond en al spoedig gaf de voorzitter kennis, dat er voor eene som van *f* 6,725 was deel genomen.

De heer *Joost van Vollenhoven* het woord bekomen hebbende, somde als vice-president van de *Kon. Ned. Yacht-Club*, het nuttige op, wat bereids door deze instelling was tot stand gebragt, en verzekerde dat men niet zou ophouden, daarmede met ijver voort te gaan. Spreker dankte vervolgens het bestuur van het *Zeemanshuis*, uit naam der geheele vergadering voor de moeite en zorgen, die het zich bereids in het belang der zaak had getroost. De aanwezigen schonken aan deze betuiging luiden bijval, en de voorzitter betuigde daarvoor zijn dank.

Z. K. H. Prins *Hendrik* vroeg nogmaals het woord, om te betuigen, dat bij zijne eerste rede zijn vol gemoed hem verhinderd had voort te gaan. Hij wenscht namelijk heeren reeders dringend uit te noodigen, om de zaak van het Matrozenhuis, ernstig ter harte te nemen en het niet alleen met de daad, maar ook met het woord bij anderen, die hier niet tegenwoordig waren, te bevorderen en te ondersteunen, opdat deze zamenwerking doordringe tot de matrozen en deze niet elders, maar hier logeren; opdat men zoo hunne goede zijde kunne ontwikkelen en hen voor uitschudden bewaren. Z. K. H. drukte de verwachting uit dat die zamenwerking gunstige gevolgen zal opleveren.

De heer *A. van Reijckevorsel*, het woord vragende in zijne kwaliteit van president der Kamer van Koophandel en Fabrieken, herinnert, hoe in 1852 het eerst door deze kamer op de noodzakelijkheid tot daarstelling van dit gesticht was opmerkzaam gemaakt en hoe zij de kooplieden, reeders enz. had te zamen geroepen, om eene commissie te vormen, ten einde zoo mogelijk deze gewenschte zaak tot stand te brengen; hoe zij op haar pogen alle mogelijke ondersteuning heeft ontmoet, ten gevolge waarvan de zaak nu weldra geheel tot stand is gekomen. De woorden zouden, hoopte spreker, weerklank vinden bij alle, die nog niet aan de tot standkoming hebben medegewerkt; weerklank in het gemoed der matrozen, die door den Prins in hartelijke bescherming zijn genomen; weerklank, om hen te doen volgen het voorbeeld van den braafsten held en gehoorzaamsten der burgers. Met warmte en gevoel bragt spreker hulde aan den Prins voor zijne tegenwoordigheid aan deze plaats. Een langdurig gejuich bragt hulde aan den geëerden spreker, waarna de voorzitter de aanwezigen dankte en de vergadering sloot.

Ook wij sluiten ons verslag, voor welks uitvoerigheid wij den lezer verschooning vragen. Onze warme belangstelling in het tot stand gekomen *Zeemanshuis*, gedoogde niet deze belangrijke aangelegenheid in korter vormen te verhalen. Vurig wenschen wij dat het gesprokene den weerklank moge te weeg brengen, die voor een duurzamen bloei dezer instelling onontbeerlijk is, en geven daarom onzen lezers in overweging, of dat Matrozenhuis voor Rotterdam niet de belangrijkste en in de gevolgen de heilzaamste inrigting is, die tot dus ver binnen hare muren is verrezen.

Z. K. H. begaf zich ten slotte met het bestuur van het Matrozenhuis naar het gebouw der *Kon. Ned. Yacht-club* en is vervolgens met den laatsten trein naar de residentie teruggekeerd.

Frankrijk.

Uit Parijs wordt gemeld, dat het ontwerp betreffende het verleenen van eene jaarlijksche rente aan de dochters van Louis Philippe of aan hare erfgenamen, voor zeker deel moet toegeschreven worden aan de tusschenkomst van eenige regeringen en eenige aanhangers van den jongsten tak der Bourbons. De memorie van toelichting bij dit wetsontwerp zegt onder anderen, dat indien het verleenen eener jaarlijksche rente aan de dochters en niet aan de zonen van Louis Philipe plaats heeft, dit geschiedt, omdat de dotatie eener prinses, welke haar land verlaat, ten einde in eene buitenlandsche familie te treden, beschouwd kan worden als eene der voorwaarden waarop onder het huwelijk heeft plaats gehad.

— Te Napels wordt de regering in stede van iets meer gematigdheid aan den dag te leggen, hoe langer hoe strenger. De staatkundige proceduren hebben weer een aanvang genomen en stonden den 9den Junij weder onderscheidene deftige burgers voor het crimiele hof te regt, onder beschuldiging van proclamatien van Mazzini verspreid te hebben. Dan nog hoort men te ons regt beweren, dat de aanklagt niet alleen valsch was, maar dat de policie zelve haar heeft in het leven geroepen, door behulp van een harer beambten, die te Napels algemeen bekend zijn onder den naam van staatsgetuigen en die in geheimen last hebben om als getuigen op te treden tegen staatkundige beschuldigden. Opmerkelijk is echter het feit, dat niettegenstaande alles wat de policie daartegen heeft trachten aan te wenden, eene groote menigte deftige lieden, met de attachés der legatien van Frankrijk, Engeland, Pruissen, enz. aan het hoofd, de teregtzitting bijwoonde.

— Volgens uit Konstantinopel ontvangen berigten hadden de jongste geschillen tusschen de Porte en Rusland in geenen deele de beteekenis, die men er aan gegeven heeft. De bezwaren tegen de toelating van Mouklis-pacha in de commissie tot reorganisatie der Donau-Vorstendommen, gingen alleen uit van de Russische afgevaardigden, niet van hunne regering; een eenvoudig bevel van de Russische kanselarij te St. Petersburg was dan ook voldoende om die bezwaren uit den weg te ruimen. Dat de Russische legatie zoo lang draalde om zich weder te Konstantinopel te vestigen, moet alleen daaraan toegeschreven worden dat het hotel der Russische legatie te Konstantinopel tijden oorlog tot een hospitaal was ingerigt. De Russische legatie verlangde derhalve dat dit hotel, voor dat zij het betrok, gezuiverd en bewoonbaar gemaakt zoude worden. Dat de Czaar zijne troonsbestijging nog altijd niet aan den sultan heeft doen notificeren ligt in den aard der zaak, want, volgens het in Turkije bestaande gebruik wordt de troonsbestijging der Sultans nimmer aan de vreemde hoven genotificeerd en ontvangt zij wederkeerig daardoor

ook geene zoodanige kennisgeving. En werkelijk schijnt de Porte zich nopens dit laatste punt zoo weinig aan den vorm te storen, dat de Sultan bereids Kripis Pacha benoemd tot gezant te St. Petersburg, heeft gekozen om hem bij de krooning van den Czaar te Moskou te vertegenwoordigen.

—Er is reeds medegedeeld, dat zich te Jassij eene vereeniging van bojaren en andere aanzienlijke personen heeft gevormd, met het doel om de vereeniging van beide vorstendommen te bevorderen. Deze vereeniging heeft de volgende grondslagen aangenomen: I. Art. 1. De vereeniging der vorstendommen onder een vreemden prins van een der regerende vorstenhuisen van Europa, met uitsluiting van die dijnastien, wier staten aan de Vorstendommen grenzen. Art. 2. De vestiging van eene hoofdstad in het midden van den nieuwen staat gelegen. II. Ten einde te handelen in den geest der beginselen, in bovengenoemde paragraaf aangenomen, is besloten dat men zich zal bedienen: 1o. van de drukpers, hetzij van periodieke werken, hetzij van brochures of van vliegende blaadjes; 2o. van afgevaardigden, die naar de verschillende districten zullen worden gezonden; 3o. van vergaderingen, welke door die maatschappij in de hoofdstad en de districten zullen worden gehouden, ten einde zooveel deelneming als mogelijk is te vinden ten gunste van de in bovengenoemde paragraaf voorop gezette beginselen.

III. De maatschappij wenscht dat het voorloopig bewind, dat benoemd zal moeten worden, overeenkomstig het organieke reglement ingesteld zal zijn, vermits elk andere grondslag in strijd zou zijn met de grondwet en met alle andere wetten des lands.

IV. Wat de divans betreft, die bijeengeroepen zullen worden om den wensch der natie uit te drukken en hare behoeften te doen kennen, stelt de maatschappij voor: 1o. dat deze divans hunnen oorsprong verschuldigd zullen zijn aan eene verkiezing; 2o. dat, aangezien deze verkiezing van het hoogste belang is, vermits daarvan de toekomst des lands afhangt, de maatschappij het noodzakelijk acht, om zich met elkander, te verstaan omtrent de wijze van verkiezing, alvorens de leden op dezelfde wijze hun gevoelen kunnen te kennen geven nopens dit punt, in geval zij geraadpleegd zouden worden. Tot dat einde heeft de maatschappij uit haren boezem eene commissie van vijf leden benoemd, welke een ontwerp van verkiezing zal opstellen, hetwelk het best beantwoordt aan de gebruiken des lands en aan den geest van artikel 22 van het tractaat van Parijs. De commissie zal haar ontwerp aan de maatschappij ter beoordeeling aanbieden in hare eerste vergadering.

V. Het belang der maatschappij eischt gebiedend dat zij zich in verbinding stelt met de Roumanen van Wallachije. De maatschappij besluit derhalve, dat zij eenige leden uit haren boezem daarheen zal zenden. De tegenwoordig zijnde leden zijn van meening, dat in de eerstvolgende bijeenkomst, welke talrijker zal zijn, een committe van bestuur en een secretaris benoemd moet worden.

Noord-Amerika.

De Heer **Buchanan**, de aanstaande President der Vereenigde Staten, is geboren in de provincie Franklin, in Pennsylvanie, op den 19 April 1791. Hij werd in 1814 en 1815 tot lid van de Pennsylvaansche wetgevende magt gekozen. In 1830 werd hij naar het kongres gezonden, waar hij **tien** jaren zitting had. In 1831 werd hij door generaal **Jackson** als minister naar Rusland gezonden. Hij keerde in 1834 naar zijn vaderland terug, en werd terstond gekozen tot lid van den Senaat der Vereenigde Staten, alwaar hij zitting had tot 1841. Daarna werd hij benoemd tot staats secretaris door president **Polk**, welk ambt hij **vier** jaren bekleedde, en spoedig na de verheffing van den Heer **Pierce** tot president, werd hij als minister naar Engeland gezonden van waar hij onlangs terugkeerde.

— Met betrekking tot generaal Walker, zegt de *New-York Daily Times*: De heerschappij van generaal Walker is in Nicaragua vast gevestigd. De Costa Rikaansche invallers zijn teruggetrokken en wij hebben slechts te zeggen dat het leger van Walker niet alleen sterk in getal, maar in goeden staat is. Levensmiddelen zijn er overvloedig en goedkoop, en ofschoon men het gerucht verspreidde dat hij en zijne troepen tot het uiterste gedreven waren, vernemen wij dat er nooit de minste waarschijnlijkheid bestond van groote ellende, door hongersnood of doordien de Costa Ricanen van den veldslag van Rivas geen voordeel wisten te trekken. De nederlaag der laatste in tegendeel was volkomen en hun verlies 8 à 10 malen grooter in het gevecht dan dat van Walker, en het schijnt te betwijfelen of wel een derde gedeelte des legers hun eigen grondgebied weder zal bereiken. Wat betreft de politieke magt van Rivas, is Walker's heerschappij ten gevolge van dit wapenfeit zoo volkomen en bepaald als de slag van San Jacinto zulks voor Houston en de Texanen was. De Republiek van Nicaragua, onder Engelsch-Amerikaansch bestier is nu zoo zeker eene bepaalde daadzaak als de vestiging van Texas' onafhankelijkheid in 1836. Daar is vrede en eendragt van binnen, en weinig of geene vrees voor eenen inval van de aangrenzende staten van Centraal Amerika.

Landverhuizing van Schotten naar Turkye.

Parrij, een koopman te Konstantinopel, heeft een landgoed gekocht van 6000 roeden, omtrent 12 mijlen van de hoofdstad verwijderd. De grond is vruchtbaar, heeft overvloed van hout en is voorzien van waterleidingen. Alles wat gevorderd wordt om landbouwkundige werkzaamheden te verrigten, vindt men daar, met uitzondering van goed ervaren werklieden. In plaats van Turken en Grieken in dienst te nemen om het landgoed te verbeteren, heeft hij een opzigter en twintig Schotsche boeren gehuurd. — Nadat deze alle verbeteringen zullen daargesteld hebben, is het zijn plan, om het land te verdeelen in loten van 20 à 30 roeden, en te verzoeken dat Schotsche familien overkomen, om zich aldaar te vestigen. Hij heeft het voornemen aldaar een dorp te stichten, en winkeliers aan te moedigen zich aldaar neder te zetten. Digt bij de plaats waar hij voornemens is zijn dorp te bouwen is eene moskee.

Deze moskee was eenmaal een christenkerk; en berigten melden, dat het een der oudste in dit land is. Het wordt de St. Peterskerk genoemd, en beslaat de plaats waar de eerste tot het christendom bekeerden in dit gedeelte van het oude Thracie gewoond hebben. — Hij is voornemens die moskee tot haar oorspronkelijk doel namelijk voor de christelijke godsdienst te herstellen, en een Presbijteriaansche predikant te beroepen; voorts eene school op te rigten en een bekwaam schoolmeester te emploijeren. — Hij wil geene Turken of Grieken veroorloven zich aldaar te vestigen; de bevolking moet geheel en al Schotsch zijn. — Zijn wensch is om het dorp tot eene aangename woonplaats te maken voor hen die er zich zullen vestigen. Reeds zijn Schotten op weg naar dit hun Turksch vaderland, en al de nieuwste en best geschikte landbouw-werktuigen, ter waarde van verscheidene duizende ponden sterling zijn voor deze nieuwe kolonie afgescheept.

De grootste stoomboot der wereld.

Binnen kort verwacht men te Southampton, van New-York, de grootste stoomboot der wereld. Zij heet: *Van der Bilt*, en zal, tot dat de voor de *Eastern Steam Navigation Company* in aanbouw zijnde boot *Mammouth* gereed zal zijn, de grootste in de vaart wezen. De *Van der Bilt* heeft een inhoud van 5,000 tonnen en de aanmerkelijke breedte van meer dan 60 voeten.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 29sten dezer, de Nd. Am. brik *Amazon*, kapt. Saunders, naar Boston; lading: 203 vaten Melassie 23,748 gall, 90 vaten Suiker 417,207 pond, 400 pond Huiden, 57 balen Kakao 7,785 pond, 4 balen heele Koffij 525 pond, 500 pond oud Koper en 5 kisten Medicijnen.

Vertrokken.

Den 29sten, de Fr. stoomschip *le Croiseur*, komm. Fougaufier, naar Cayenne.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Hermanus Franciscus, kapt. Maadorp, adres bij Gebrs. Reelfs.

ADVERTENTIEN.

Théâtre **RAVEL**.

De Heer **RAVEL** en **FAMILIE**, Eerste *ACROBATEN* van *Frankrijk* zullen hunne *eerste* VOORSTELLING alhier, volgens Programma, geven op

HEDEN AVOND,

in het Tooneelgebouw *THALIA*.

Aanvang precies ten *half acht* uur.

☞ Plaatsen zijn te bespreken à 10 cent.

(10481)

Societeit: **ONS GENOEGEN**.

Algemeene Vergadering op Zaturdag den 2den Augustus e. k., des avonds te *half acht* ure.

Ballotage. (10480)

Executeuren

in den Boedel wijlen den Heer L. Bixby, verzoeken degenen, welke eenige vorderingen ten laste denzelven mogten hebben, daarvan zoo spoedig mogelijk opgaaf te doen, en degenen, die aan denzelven verschuldigd zijn, betaling te presteren ten Kantore van L. BIXBY & Co.

Paramaribo, *den* 30 *July* 1856.

(10483)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**